Raad van State

200708714/1.
Datum uitspraak: 17 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/43959 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 7 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 december 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

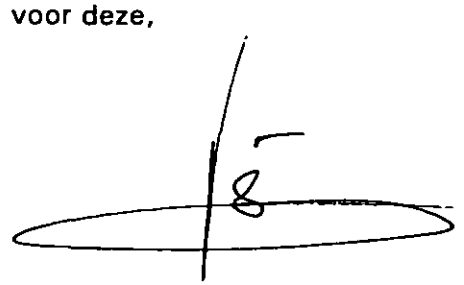
w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 januari 2008

347-550.
Verzonden: 17 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

VRD. POLITIE/REGIO 21

(4)

POLITIE

Postadres Postbus 90153
5200MS 's-Hertogenbosch

• Brabant Noord

Regio Brabant Noord
Korpsonderdeel 21 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door BR Brinks
Telefoon 0413-323185
Fax 0413-323168
V-nummer / Zaak / Zaak - 21/11/2007
Datum 21/11/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

0502.R.048

ONTVANGEN:
21 NOV. 2007
ULAD PV DEN BOSCH
HC-dac

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Bonne Roelof Brinks, inspecteur van het regionaal politiekorps Brabant Noord,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

---

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Kongo Kinshasa
Nationaliteit(en)	: Kongolese
Geslacht	: mannelijk

---

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Zich bedient van een of meerdere aliassen
- Onvoldoende middelen heeft om te voorzien in zijn eigen onderhoud.

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Veghel
Datum	: 21/11/2007
Tijd	: 13:15 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
BR Brinks

Handtekening

Politie Brabant-Noord 6209 Vreemdelingenpolitie

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

AFSCHRIFT

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/43959 VRONTN/CM

uitspraak van de enkelvoudige kamer

op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op te
van Kongolese nationaliteit,
thans verblijvende in het uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam,
Justitienummer:
eiser,
gemachtigde: mr. A.C.J. Letmaath, advocaat te Uden;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
verweerder,
vertegenwoordigd door drs. C.L.W. Slycke - van Dort,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

1. Procesverloop

Op 21 november 2007 is eiser met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld (op grond van artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Eiser heeft op 22 november 2007 tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Dit beroep strekt mede tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 3 december 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

Beoordeeld dient te worden of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd zijn.

Eiser heeft de rechtbank verzocht het beroep gegrond te verklaren, de opheffing van de bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de maatregel onrechtmatig is, omdat deze in strijd met de wet moet worden geacht. Daarnaast meent eiser dat de bewaring bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet is gerechtvaardigd.

Verweerder heeft de rechtbank verzocht het beroep ongegrond te verklaren en het verzoek om toekenning van schadevergoeding af te wijzen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eisers inbewaringstelling rechtmatig is en dat er voldoende voortvarend is gehandeld.

Voor zover eiser heeft betoogd dat hij rechtmatig verblijf heeft, overweegt de rechtbank dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de aanvraag vooralsnog niet op de juiste wijze is ingediend. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat eiser op 30 november 2007 heeft geweigerd zijn medewerking te verlenen aan het indienen van de aanvraag. De rechtbank verwijst in dit verband naar hetgeen de Afdeling bestuursrechtspraak heeft overwogen in haar uitspraak van 11 september 2003, gepubliceerd in JV 2003/484. Daarnaast volgt de rechtbank verweerder in zijn standpunt dat een inhoudelijke beoordeling van de aanvraag in onderhavige procedure niet aan de orde kan komen. Voor zover eiser in dit verband heeft bedoeld aan te geven dat hij detentieongeschikt is, overweegt de rechtbank dat vooralsnog noch uit de stukken, noch uit hetgeen ter zitting is gesteld, dient te worden geoordeeld dat eiser detentieongeschikt is.

De procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring zijn in overeenstemming met de wettelijke vereisten. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

Met betrekking tot het standpunt van eiser dat hij geen gevaar is voor de openbare orde, overweegt de rechtbank dat, wat ook zij van de omstandigheden waaronder eiser verdacht wordt van het plegen van valsheid in geschrifte en het werken op een document van iemand anders en de beweegredenen die hij hiervoor had, het een feit blijft dat voornoemde verdenking er is. Derhalve is de rechtbank van oordeel dat verweerder de grond dat eiser verdacht wordt van het plegen van een misdrijf terecht aan de maatregel van bewaring ten grondslag heeft kunnen leggen.

De vrees is gerechtvaardigd dat eiser, die geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft, indien in vrijheid gesteld, zich aan de uitzetting zal onttrekken. De rechtbank laat daarbij wegen dat eiser verdacht wordt van het plegen van een misdrijf, niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn, niet beschikt over voldoende middelen van bestaan en zich bedient van een of meerdere aliassen.

Hetgeen eiser heeft aangevoerd omtrent uitzettingsbeletselen kan naar het oordeel van de rechtbank vooralsnog niet aan de orde komen, nu de bescheiden voor uitzetting thans nog niet voorhanden zijn en der derhalve nog geen sprake is van uitzetting van eiser. In dit verband overweegt de rechtbank dat het standpunt van eiser dat het lang duurt voordat het BMA-advies er is, mede gelet op de gronden van de Maatregel van Bewaring, geen aanleiding is om thans tot het oordeel te komen dat eisers inbewaringstelling dient te worden opgeheven.

Ook overigens zijn geen feiten of omstandigheden gebleken op grond waarvan de bewaring onrechtmatig moet worden geacht.

Dit brengt mee dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten en dat de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

3. Beslissing
De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Bloebaum en in tegenwoordigheid van mr. A. Akfidan-Turan als griffier in het openbaar uitgesproken op

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
7310 INGEKOMEN
B 13 DEC 2007
ZAAKNR. 200708714
AAN: V3
BEHANDELD: DD: PAR:

Raad van State
Afd. Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Tevens per fax: 070 - 365 13 80

Uw kenmerk : nvt
Inzake : De heer
Ons kenmerk : /AL0747.1-V010
Justitienummer :
Vnr. :
Geb. datum :
Nationaliteit : Kongolese

HOGER BEROEPSCHRIFT in het kader van een IBS-procedure

Uden, 13 december 2007

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer geboren op (, met Kongolese nationaliteit, verblijvende te aan het adres , verder te dezer zake domicilie kiezende aan het adres Markt 27b, 5401 GN te Uden met als correspondentieadres: **Postbus 363, 5400 AJ UDEN**, ten kantore van de advocaat en procureur **Mr A.C.J. Letmaath** welke te dezer zake door cliënt/appellant tot gemachtigde wordt gesteld en welke hierbij verklaart bepaaldelijk door cliënt/appellant te zijn gevolmachtigd. Ondergetekende verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd dit hoger-beroepschrift in te dienen door en namens cliënt/appellant bovengenoemd.

Markt 27b • Postbus 363 • 5400 AJ Uden • T: (0413) 24 82 46 • F: (0413) 24 95 08

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitgekeerd

Appellant komt hierbij in (hoger) beroep tegen de negatieve uitspraak van de Rechtbank (Den Haag maar nevenzittinghoudende) te Almelo d.d. 7 december 2007.

Bijgaand gelieve U een afschrift van deze uitspraak aan te treffen: **PRODUKTIE 1.**

Het betreft een uitspraak in beroep, gericht tegen de maatregel van bewaring van 21-11-2007 (door de hulpofficier van justitie te Veghel).

Appellant doet U dit hoger-beroepschrift tijdig toekomen.

De gronden/grieven van dit hoger-beroepschrift zijn de volgende:

Grief 1: De rechtbank overweegt in de alinea's op pagina 2 het navolgende, citaat:
'Voor zover eiser heeft betoogd dat hij rechtmatig verblijf heeft, overweegt de rechtbank dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de aanvraag vooralsnog niet op de juiste wijze is ingediend. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat eiser op 30 november 2007 heeft geweigerd zijn medewerking te verlenen aan het indienen van de aanvraag. De rechtbank verwijst in dit verband naar hetgeen de Afdeling bestuursrechtspraak heeft overwogen in haar uitspraak van 11 september 2003, gepubliceerd in JV 2003/484. Daarnaast volgt de rechtbank verweerder in zijn standpunt dat een inhoudelijke beoordeling van de aanvraag in onderhavige procedure niet aan de orde kan komen. Voor zover eiser in dit verband heeft bedoeld aan te geven dat hij detentieongeschikt is, overweegt de rechtbank dat vooralsnog uit de stukken, noch uit hetgeen ter zitting is gesteld, dient te worden geoordeeld dat eiser detentieongeschikt is'.
Einde citaat.
Zulks ten onrechte.

<u>Standpunt</u>: De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de aanvraag vooralsnog niet op de juiste wijze is ingediend nu appellant op 30 november 2007 zijn medewerking heeft geweigerd aan het indienen hiervan.
De rechtbank heeft verder ten onrechte overwogen dat vooralsnog dient te worden geoordeeld dat appellant detentiegeschikt is.

<u>Toelichting</u>: Appellant meent dat de aanvraag verblijfsvergunning op zich op juiste wijze is ingediend. Appellant heeft immers het juiste hiervoor benodigde formulier gebruikt en deze ook zelf van een handtekening voorzien. Appellant verwijst naar Vc2000 B1/4.1.1.5. en verder.

De verwijzing door de Rechtbank naar hetgeen Uw Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 11 september 2003, gepubliceerd in JV 2003/484, is dan ook ten onrechte. Immers: in die zaak betrof het een vreemdeling welke niet het daarvoor bestemde formulier had gebruikt en welke bovendien niet alle benodigde gegevens had aangegeven (zoals geboorteland, geboorteplaats, postcode).
In casu meent appellant daar wel aan te voldoen.
Voorzover verweerder van mening is dat zij alsnog bepaalde gegevens mist, had verweerder hierover even met de gemachtigde over in contact kunnen treden.
Appellant heeft er overigens op zich uiteraard gen enkel bezwaar tegen dat iemand namens verweerder zich persoonlijk tot hem, de aanvrager wendt. Echter: de communicatie tussen beiden verliep volgens appellant niet goed. Appellant heeft zijn gemachtigde aangegeven volstrekt niet begrepen te hebben wat de persoon nu precies kwam doen. Appellant had enkel begrepen dat hem verzocht werd een handtekening te plaatsen. Appellant zou hebben aangegeven dan eerst wel te willen weten en begrijpen wat het doel is van de handtekening.
In deze situatie was het voor verweerder, indien zij een nadere handtekening wenste, een kleine moeite geweest om even met de gemachtigde op te bellen. De gemachtigde kan aangeven op 30 november jl. tijdens de gebruikelijke kantooruren de gehele dag op kantoor geweest te zijn geweest en geen telefoon te hebben gehad van iemand namens verweerder in deze zaak. De gemachtigde had het communicatieprobleem na een korte uitleg door de persoon namens verweerder, eenvoudig kunnen oplossen.
Pas ter zitting bij de Rechtbank heeft appellant van de gemachtigde van verweerder goede uitleg verkregen over het doel van het bezoek van de persoon namens verweerder aan hem. De betreffende persoon is volgens appellant de dag na de zitting weer bij hem verschenen en appellant heeft uiteraard een handtekening geplaatst.
Appellant meent dat hij niet de dupe mag worden van een onduidelijke communicatie tussen hem en verweerder.
Overigens meent appellant dat de bewaring dient te worden opgeheven indien zou vaststaan dat hij rechtmatig verblijf heeft als gevolg van de ingediende aanvraag.

Appellant meent verder dat hij heel wel mogelijk 'detentie-ongeschikt' is. Zijn behandelaar heeft (zie de in de procedure overgelegde brief van Dr Persoon van 21 november 2007) aangegeven dat, citaat: *'de huidige detentie zeer schadelijk is voor hem'*. Einde citaat. Bovendien geeft de betreffende psychiater aan dat het stoppen van de behandeling appellant ernstig zal schaden, de PTSD zal doen verergeren en de depressie luxeren.
Appellant meent dan ook, anders dan de rechtbank, dat er voldoende en concrete feiten/aanwijzingen zijn dat appellant detentieongeschikt geacht dient te worden.
Bovendien geldt hierbij dat het thans nog volstrekt onbekend is op welke termijn de medisch adviseur van verweerder zal kunnen gaan adviseren. Het is medisch gezien voor appellant niet verantwoord om te blijven wachten op de uitkomst van het eventuele onderzoek van de medisch adviseur.

Grief 2: De rechtbank overweegt ten onrechte in alinea 5 op pagina 2 het navolgende, citaat:
'Met betrekking tot het standpunt van eiser dat hij geen gevaar is voor de openbare orde, overweegt de rechtbank dat, wat ook zij van de omstandigheden waaronder eiser verdacht wordt van het plegen van valsheid in geschrifte en het werken op een document van iemand anders en de beweegredenen die hij hiervoor had, het een feit blijft dat voornoemde verdenking er is. Derhalve is de rechtbank van oordeel dat verweerder de grond dat eiser verdacht wordt van het plegen van een misdrijf terecht aan de maatregel van bewaring ten grondslag heeft kunnen leggen.
Einde citaat.
Zulks ten onrechte.

Standpunt/toelichting: Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte overweegt dat verweerder het plegen van een misdrijf aan de maatregel van bewaring ten grondslag had mogen leggen.
Appellant meent dat er eerstens enkel sprake is van een verdenking. Appellant meent dat deze verdenking voor verweerder destijds blijkbaar onvoldoende aanleiding vormde om hem uit Nederland te doen verwijderen. Integendeel zelfs, verweerder heeft appellant immers destijds heengezonden en de maatregel van bewaring opgeheven. Appellant meent bovendien dat verweerder rekening had kunnen en dienen te houden met het gegeven dat hij moeite had om noodzakelijke medicijnen te kunnen betalen en hij mogelijk middels het verrichten van werkzaamheden (op een identiteit van een andere persoon) probeerde een financiële uitweg te zoeken.

Grief 3: De rechtbank overweegt in alinea 6 op pagina 2 het navolgende, citaat:
'De vrees is gerechtvaardigd dat eiser, die geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft, indiend in vrijheid is gesteld, zich aan de uitzetting zal onttrekken. De rechtbank laat daarbij wegen dat eiser verdacht wordt van het plegen van een misdrijf, niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn, niet beschikt over voldoende middelen van bestaan en zich bedient van een of meerdere aliassen'.
Einde citaat.
Zulks ten onrechte.

Standpunt/toelichting: Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte overweegt dat appellant zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. Immers: de vreemdelingendienst was reeds jaren op de hoogte van de verblijfplaats van appellant, welke immers reeds sinds jaar en dag woonachtig was bij zijn broer in Uden. Appellant beoogt juist medisch behandeld te worden in Nederland. Er is dan ook geen enkele reden voor hem om zich aan de uitzetting te gaan onttrekken. De broer van appellant voorziet daarbij in zijn levensonderhoud. Voor de kosten van medische behandeling en noodzakelijke medicijnen heeft appellant een financiële regeling kunnen treffen met de behandelaar en met de medicijnverstrekker. Zelfs wist appellant een financiële regeling te treffen met een tolk in de Franse taal.

Grief 4: De rechtbank overweegt in alinea 7 op pagina 2 het navolgende, citaat:
'Hetgeen eiser heeft aangevoerd omtrent uitzettingsbeletselen kan naar het oordeel van de rechtbank vooralsnog niet aan de orde komen, nu de bescheiden voor uitzetting thans nog niet voorhanden zijn en der derhalve nog geen sprake is van uitzetting van eiser. In dit verband overweegt de rechtbank dat het standpunt van eiser dat het lang duurt voordat het BMA-advies er is, mede gelet op de gronden van de Maatregel van Bewaring, geen aanleiding is om thans tot het oordeel te komen dat eisers inbewaringstelling dient te worden opgeheven'.
Einde citaat.
Zulks ten onrechte.

Standpunt/toelichting: De rechtbank overweegt ten onrechte dat de bescheiden voor uitzetting thans nog niet voorhanden zijn en er derhalve nog geen sprake is van uitzetting van eiser. Immers: verweerder is in het bezit van het paspoort van appellant, zodat de uitzetting van appellant op zich snel kan worden geëffectueerd.

Verder overweegt de rechtbank ten onrechte dat er geen aanleiding is om thans tot het oordeel te komen dat eisers inbewaringstelling dient te worden opgeheven op basis van het standpunt van appellant dat het lang duurt voordat het BMA-advies er is. Appellant is van opvatting dat heel wel mogelijk artikel 64 Vw. hier van toepassing en bovendien is er (in ieder geval inmiddels) een aanvraag ingediend voor de verlening van een verblijfsvergunning medisch. Bezwaar van appellant tegen het voortduren van de bewaring hieromtrent is echter dat de bewaring zijn gezondheidssituatie doet verslechteren. Het is in ieders belang en zeker in dat van appellant, dat de bewaring hierom slechts een zo kort mogelijke periode voortduurt. De inbewaringstelling had dienen te worden opgeheven.

Grief 5. De rechtbank overweegt in alinea 1, 2 en 3 op pagina 3 en vervolgens in het dictum op pagina 3 het navolgende, citaat:
Ook overigens zijn geen feiten of omstandigheden gebleken op grond waarvan de bewaring onrechtmatig moet worden geacht.
Dit brengt mee dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten en dat de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.
Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.
Beslissing.
De rechtbank:
-verklaart het beroep ongegrond;
-wijst het verzoek om schadevergoeding af.
Einde citaat.
Zulks ten onrechte.

Standpunt/toelichting: Gezien al het bovenstaande heeft de rechtbank ten onrechte besloten om het beroepschrift ongegrond te verklaren. Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich tot U wendt met het eerbiedig verzoek om:

De bestreden uitspraak te vernietigen en daarvoor een zodanige beslissing te nemen als Uw Raad in redelijkheid zal vermenen te behoren, c.q. te bepalen dat het beroep van appellant gegrond was en te bepalen de bewaring op te heffen, bij voorkeur onder toekenning van een schadevergoeding.

Hoogachtend,

Advocaat-Gemachtigde

Mr A.C.J. Letmaath

Copie dezes zend ik aan verweerder.

Toevoeging: appellant verzoekt Uw Raad bij deze om een last tot toevoeging af te geven.